

Sygn. akt IV K 5/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- w trybie art. 387 kpk –

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący -SSO Wojciech Samsonowski

Protokolant - A. S.

w obecności Prokuratora Krzysztofa Motyla

po rozpoznaniu w dniu 4.04.2017r. sprawy

A. S. (...)

syna R. i B. z domu S.,

urodzonego w dniu (...) roku w M.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2014 roku do 13 grudnia 2014 roku w R., K. oraz innych miastach na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz na terenie Królestwa Danii, Republiki Austrii, Węgier i Republiki Federalnej Niemiec, uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze międzynarodowym, w skład której wchodził F. A., J. A., I. A., Z. D., R. S., A. Z. oraz mężczyzna o imieniu G. i nieustalone osoby, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie stałe źródło dochodu, poprzez realizację zleceń członków grupy przestępczej trudniącej się przetrzudem cudzoziemców pochodzenia arabskiego przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom polegającym przewożeniu ich samochodem przez granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej w kierunku Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Niderlandów i Królestwa Danii oraz ich przetrzudem z Republiki Austrii i Węgier przez granicę państwową do Polski;

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od sierpnia 2014 roku do 13 grudnia 2014 roku w K., oraz innych miastach na terenie Polski oraz Republiki Austrii, Republiki Węgier, Republiki Federalnej Niemiec oraz Królestwa Danii i innych krajów Unii Europejskiej, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z obywatelem Syrii F. A., J. A. R. S. i innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, współorganizował obywatelom Syrii i innych państw z półwyspu arabskiego przekraczanie, wbrew obowiązującym przepisom granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w ten sposób, że na zlecenie F. A. oraz J. A., zrealizował jako kierowca kilkanaście przetrzutów wymienionych cudzoziemców z Republiki Austrii oraz Węgier, przez Polskę do innych krajów Unii Europejskiej, będąc w dniu 21 października 2014 roku w S. zatrzymanym przewożąc grupę czterech cudzoziemców pochodzenia arabskiego M. K., A. H., R. W. (1) i R. W. (2), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 264 § 3 k.k. w związku z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 65 § 1 k.k.

R. S. (...)

syna R. i B. z domu S.,

urodzonego w dniu (...) roku w M.,

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od listopada 2014 roku do 12 grudnia 2014 roku w R., K. oraz innych miastach na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz na terenie Królestwa Danii, Republiki Austrii, Węgier i Republiki Federalnej Niemiec, uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze międzynarodowym, w skład której wchodził, F. A., J. A., I. A., Z. D., A. S., M. G., A. Z., mężczyzna o imieniu G. i inne ustalone osoby, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez realizację zaleceń członków grupy przestępczej trudniącej się przerzutem cudzoziemców pochodzenia arabskiego przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom polegających na przewozie ich samochodem przez granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej w kierunku Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Niderlandów i Królestwa Danii oraz ich przewozie z Republiki Austrii i Węgier przez granicę państwową do Polski;

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk.

IV. w okresie od listopada 2014 roku do grudnia 2014 roku w K. oraz innych miastach na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz Republiki Austrii, Węgier, Republiki Federalnej Niemiec Danii i innych krajów Unii Europejskiej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z obywatelem Syrii F. A., J. A., A. S. i innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, współorganizował obywatelom Syrii przekraczanie, wbrew obowiązującym przepisom, granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w ten sposób, że na zlecenie F. A. oraz J. A., realizował jako kierowca przerzuty wymienionych cudzoziemców z Austrii, Węgier, przez Polskę do innych krajów Unii Europejskiej, przy czym w dniu 29 listopada 2014 roku w Holandii, w porozumieniu z F. A., wysadził z samochodu którego był kierowcą nieustaloną grupę ludzi pochodzenia arabskiego, w dniu 05 grudnia 2014 roku na zlecenie F. A. przewiózł z Polski nieustaloną grupę cudzoziemców do miasta U. w Królestwie Niderlandów, a także w dniu 10 grudnia 2014 roku samochodem przewiózł z Polski do Niemiec, pod duńską granicę czterech cudzoziemców pochodzenia arabskiego.

tj. o przestępstwo z art. 264 § 3 k.k. w związku z art. 12 k.k.

orzeka:

1. uznaje oskarżonego **A. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego powyżej w pkt. I wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., ustalając, że w skład grupy wchodziły ustalone (wcześniej prawomocnie skazane) i nieustalone osoby i za to na zasadzie art. 258 § 1 k.k. skazuje go na karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

2. nadto uznaje oskarżonego **A. S.** za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego powyżej w pkt. II, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 264 § 3 kk w zw. z art. 12 kk, ustalając iż dopuścił się go wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami i za to na zasadzie art. 264 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 kk skazuje go na karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności oraz **50 (pięćdziesiąt) stawek** dziennych **grzywny** przy stawce równoważnej kwocie **20 (dwadzieścia) złotych**;

3. na zasadzie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza oskarżonemu A. S. **karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**;

4. na zasadzie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu **A. S.** wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na **okres próby** wynoszący lat **3 (trzy)**, oddając go w okresie próby pod **dozór** kuratora sądowego;

5. na zasadzie art. 45 § 1 kk orzeka wobec **A. S. przepadek** równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa opisanego w punkcie II sentencji wyroku, w wysokości **5.000 zł** (pięć tysięcy złotych);

6. uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego powyżej w pkt. III wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., ustalając, że w skład grupy wchodziły ustalone (wcześniej prawomocnie skazane) i nieustalone osoby i za to na zasadzie art. 258 § 1 k.k. skazuje go na karę **8 (ośmiu) miesięcy** pozbawienia wolności;

7. nadto uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego powyżej w pkt. IV, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 264 § 3 kk w zw. z art. 12 kk, ustalając iż dopuścił się go wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami i za to na zasadzie art. 264 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 kk skazuje go na karę **8 (ośmiu) miesięcy** pozbawienia wolności oraz **50** (pięćdziesiąt) stawek dziennych **grzywny** przy stawce równoważnej kwocie **20** (dwadzieścia) złotych;

8. na zasadzie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza oskarżonemu **R. S. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

9. na zasadzie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu **R. S.** wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na **okres próby** wynoszący lat **2** (dwa), oddając go w okresie próby pod **dozór** kuratora sądowego;

10. na zasadzie art. 45 § 1 kk orzeka wobec **R. S. przepadek** równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa opisanego w punkcie IV sentencji wyroku, w wysokości **2.000 zł** (dwa tysiące złotych);

11. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej P. G. kwotę 600 zł (sześćset złotych) plus 23 % podatku VAT łącznie kwotę **738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych)** tytułem nieopłaconej dotychczas pomocy prawnej świadczonej z urzędu oskarżonemu A. S. oraz Kancelarii Adwokackiej K. G. kwotę 600 zł (sześćset złotych) plus 23 % podatku VAT łącznie kwotę **738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych)** tytułem nieopłaconej dotychczas pomocy prawnej świadczonej z urzędu oskarżonemu R. S.;

12. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 r. Nr 27, poz. 152 z póź. zm.) zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. IV K 5/17

UZASADNIENIE

dotyczące osoby oskarżonego R. S. w zakresie rozstrzygnięcia o karze

Oskarżony R. S. został skazany w trybie art. 387 k.p.k. wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 4 kwietnia 2017 r. za czyn z art. 258 § 1 k.k. oraz czyn ciągły z art. 264 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Pismem z dnia 10 kwietnia 2017 r. prokurator wniósł o sporządzenie uzasadnienia wyroku wobec oskarżonego R. S. w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Za czyn z art. 258 § 1 k.k. oskarżony R. S. został skazany na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Wskazane przestępstwo zagrożony jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, a zatem orzeczona kara plasuje się w pobliżu dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Określając wymiar kary Sąd wziął pod uwagę nieznaczny czasokres udziału oskarżonego w grupie przestępczej (od listopada do 12 grudnia 2014 r.) i jego niewielką rolę jako kierowcy działającego w zastępstwie brata – oskarżonego A. S..

Za czyn z art. 264 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oskarżony R. S. został skazany na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a także – na mocy art. 33 § 2 k.p.k. – na grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych. Wymierzona kara plasuje się w pobliżu dolnej granicy ustawowego zagrożenia, ponieważ przestępstwo z art. 264 § 3 k.k. zagrożonej jest karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Określając wymiar kary Sąd miał na uwadze rolę oskarżonego, który był kierowcą dokonującym przewozu obcokrajowców przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej. W ten sposób niewątpliwie zrealizował znamię „organizowania innym osobom przekraczania granic” (por. wyrok SN z dnia 25 stycznia 2005 r., WK 23/04, OSNKW 2005, nr 2, poz. 21). Trzeba jednocześnie

zauważyć, że jego rola w tym procederze była stosunkowo nieznaczna, a funkcję kierowcy pełnił jedynie zastępczo za swojego brata, w czasie, w którym nie mógł on prowadzić samochodu z uwagi na problemy alkoholowe. Oskarżony wykonał zaledwie trzy „kursy”, w czasie których przewiózł kilkanaście osób. Również kwota uzyskanej przez niego korzyści majątkowej była nieznaczna („ja praktycznie nie osiągnąłem z tego żadnego zysku” – k. 165), a całą sprawę oskarżony traktował jako przysługę dla swojego brata. W tym stanie rzeczy należało uznać, że jego stopień winy był stosunkowo niewielki i uzasadniał wymierzenie kary zbliżonej do dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Orzeczenie grzywny wynika z faktu, iż oskarżony dopuścił się inkryminowanego czynu w celu uzyskania korzyści majątkowej, zaś rozmiary grzywny odpowiadają jego obecnym możliwościom zarobkowym – oskarżony pozostaje bezrobotny i uzyskuje dochody z prac dorywczych.

Obie orzeczone kary zostały na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączone węzłem kary łącznej 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wziął przy tym pod uwagę związki przedmiotowo-podmiotowe pomiędzy oboma przestępstwami, tj. fakt, iż udział oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej zrealizował się właśnie w postaci dokonywania przewozu obcokrajowców przez granicę w charakterze kierowcy.

Na zasadzie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, oddając go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Oskarżony nie wchodził jak dotąd w konflikty z prawem (nie figuruje w rejestrze skazanych - k. 149), co w połączeniu z jego postawą procesową pozwala wnosić, iż naruszenie prawa w jego przypadku miało charakter jednorazowy i kara wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni swoje cele wychowawcze i prewencyjne. Określając długość okresu próby na 2 (dwa) lata Sąd zaakceptował uzgodnienia dokonane w trybie art. 387 k.p.k. pomiędzy stronami (por. protokół rozprawy z dnia 4 kwietnia 2017 r. – k. 164v). Tym samym Sąd omyłkowo dopuścił się naruszenia prawa materialnego, bowiem art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. (na zasadzie art. 4 § 1 k.k.) w powiązaniu z art. 65 k.k. wyznacza dla sprawcy popełniającego przestępstwo działając w zorganizowanej grupie dolną granicę 3 (trzech) lat okresu próby.